

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลของกิจกรรมแนะแนวแบบกลุ่มเพื่อพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเยาวชนในสถานฝึกและอบรม สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งเป็น 4 ตอนดังนี้

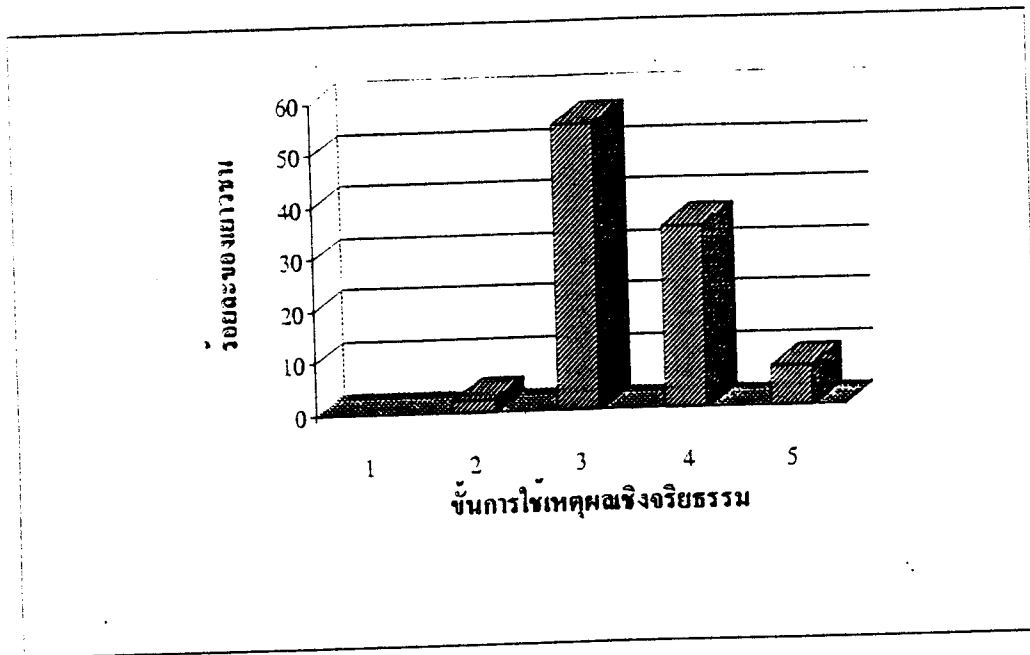
ตอนที่ 1 ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างและผลการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นต่าง ๆ ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 ภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างและผลการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม

ภาพที่ 2 ร้อยละของเยาวชนกลุ่มประชากรที่ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นต่าง ๆ แสดงว่าเยาวชนกลุ่มประชากรส่วนใหญ่มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในชั้นที่ 3 คือ ร้อยละ 55 และมีผู้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ 2 ชั้นที่ 4 และชั้นที่ 5 เป็นร้อยละ 2.5, 35 และ 7.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ภาพรวมของสถานภาพทั่วไปของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
ฐานความคิด	
ลัทธิรัพย์	21
ปล้นทรัพย์	1
ข่มขืนกระทำชำเรา	4
บุกรุก	2
ยาเสพติด	4
รวม	32
การศึกษา	
ป.1-ป.6	25
มัธยมศึกษาตอนต้น	7
รวม	32
อาชีพ	
นักเรียน	12
ช่วยเหลือผู้ปกครอง	5
รับจ้าง	7
กรรมกร	2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	6
รวม	32
ภูมิลำเนา	
ขอนแก่น	15
อุดรธานี	8
อุบลราชธานี	3
มหาสารคาม	3
หนองคาย	3
รวม	32

ตารางที่ 5 ภาพรวมของสถานภาพทั่วไปของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน (คน)
ลำดับที่ในการเกิด	
หนึ่ง	13
สอง	5
สาม	9
สี่	4
ห้า	1
รวม	32
จำนวนบุตรของบิดามารดา	
หนึ่ง	4
สอง	5
สาม	12
สี่	4
ห้า	5
หก	1
เจ็ด	1
รวม	32
สถานภาพของบิดามารดา	
อยู่รวมกัน	12
แยกกันอยู่	9
หย่าร้าง	10
บิดาถึงแก่กรรม	1
รวม	32

จากตารางที่ 5 พบว่าสถานภาพทั่วไปของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำความผิดคดีลักทรัพย์ จำนวน 21 คน รองลงมา คือคดีข่มขืนกระทำชำเราและคดียาเสพติด จำนวนคดีละ 4 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษา ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 25 คน ส่วนใหญ่เป็นนักเรียน จำนวน 12 คน รองลงมามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 7 คน ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดขอนแก่น จำนวน 15 คน รองลงมาคือจังหวัดอุดรธานี จำนวน 8 คน ส่วนใหญ่เป็นบุตรคนที่หนึ่ง จำนวน 13 คน รองลงมาคือเป็นบุตรคนที่สาม จำนวน 9 คน ส่วนใหญ่บิดามารดามีบุตรสามคน จำนวน 12 คน สถานภาพของบิดามารดาส่วนใหญ่อยู่รวมกัน จำนวน 12 คน รองลงมาคือหย่าร้าง จำนวน 10 คน

ตารางที่ 6 ภาพรวมภูมิหลังของบิดามารดาของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะภูมิหลัง	จำนวน (คน)
การศึกษาของบิดา	
ป.1-ป.6	22
มัธยมศึกษาต้น	5
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2
ปริญญาตรี	3
รวม	32
การศึกษาของมารดา	
ป.1-ป.6	19
มัธยมศึกษาต้น	9
มัธยมศึกษาตอนปลาย	2
ปริญญาตรี	2
รวม	32
อาชีพของบิดา	
ค้าขาย	4
ข้าราชการ	5
เกษตรกร	4
กรรมกร	6
รับจ้าง	13
รวม	32

ตารางที่ 6 ภาพรวมภูมิหลังของบิดามารดาของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง (ต่อ)

ลักษณะภูมิหลัง	จำนวน(คน)
อาชีพของมารดา	
ค้าขาย	8
ข้าราชการ	3
เกษตรกร	8
กรรมกร	2
รับจ้าง	7
แม่บ้าน	4
รวม	32

จากตารางที่ 6 ส่วนใหญ่บิดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 22 คน รองลงมาก็คือมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 5 คน ส่วนใหญ่มารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 คน รองลงมาก็คือมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 9 คน ส่วนใหญ่บิดามีอาชีพรับจ้าง จำนวน 13 คน รองลงมาก็คืออาชีพกรรมกร จำนวน 6 คน และส่วนใหญ่มารดามีอาชีพค้าขาย และเกษตรกร จำนวนอาชีพละ 8 คน รองลงมาก็คืออาชีพรับจ้าง จำนวน 7 คน

ตารางที่ 7 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t
ทดลอง	45.44	5.03	-0.84
ควบคุม	44.13	7.01	

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าก่อนการสอนด้วยกิจกรรมแนะแนวแบบกลุ่มทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 8 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม
ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม

กลุ่มควบคุม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t
ก่อนการทดลอง	44.13	7.01	-3.27 *
หลังการทดลอง	49.31	8.14	

*P < .05

จากตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	t
ก่อนการทดลอง	45.44	5.03	-3.18 *
หลังการทดลอง	51.06	6.61	

*P < .05

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองกลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลอง

กลุ่ม	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)	t
ควบคุม	49.31	8.14	-0.63
ทดลอง	51.06	6.01	

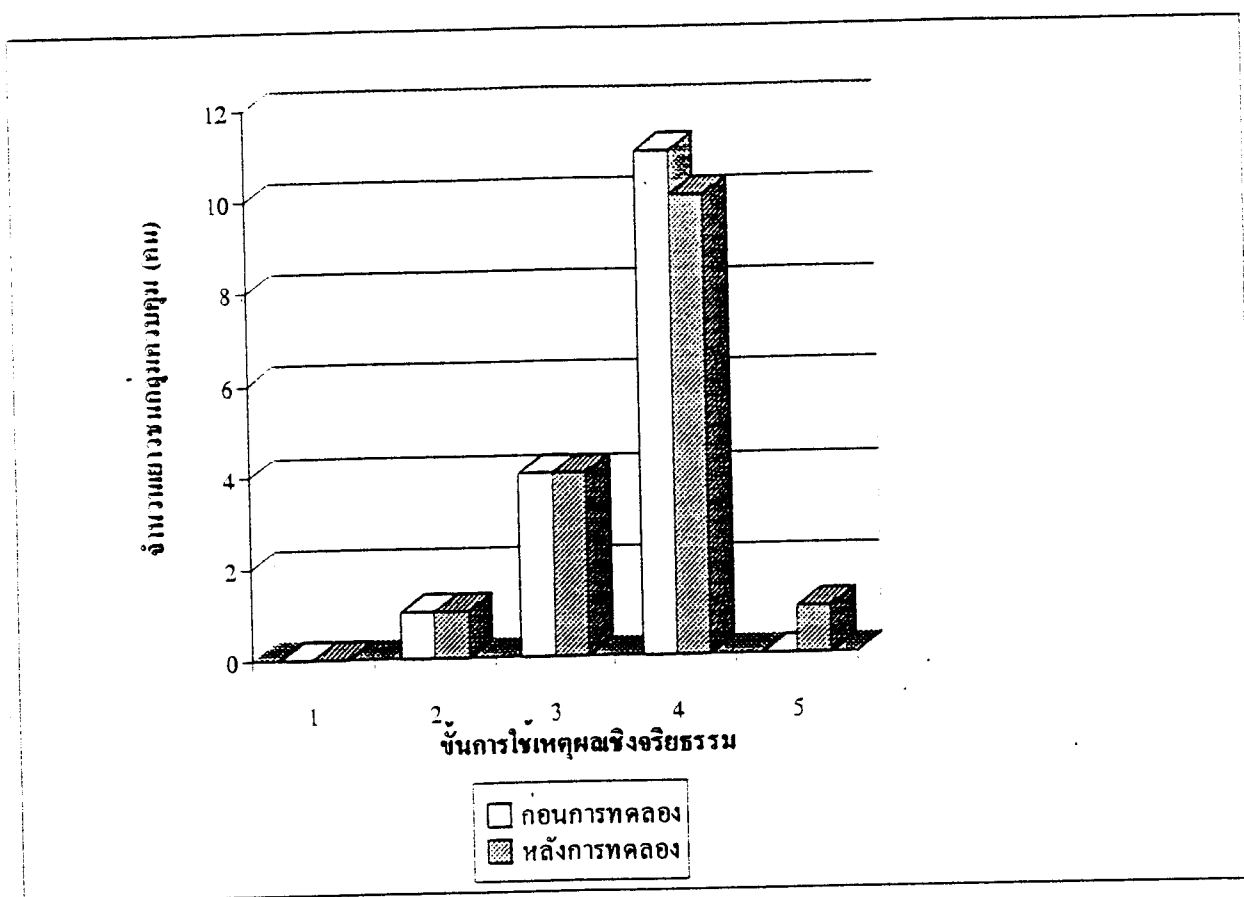
จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบจำนวนผู้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นต่าง ๆ ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

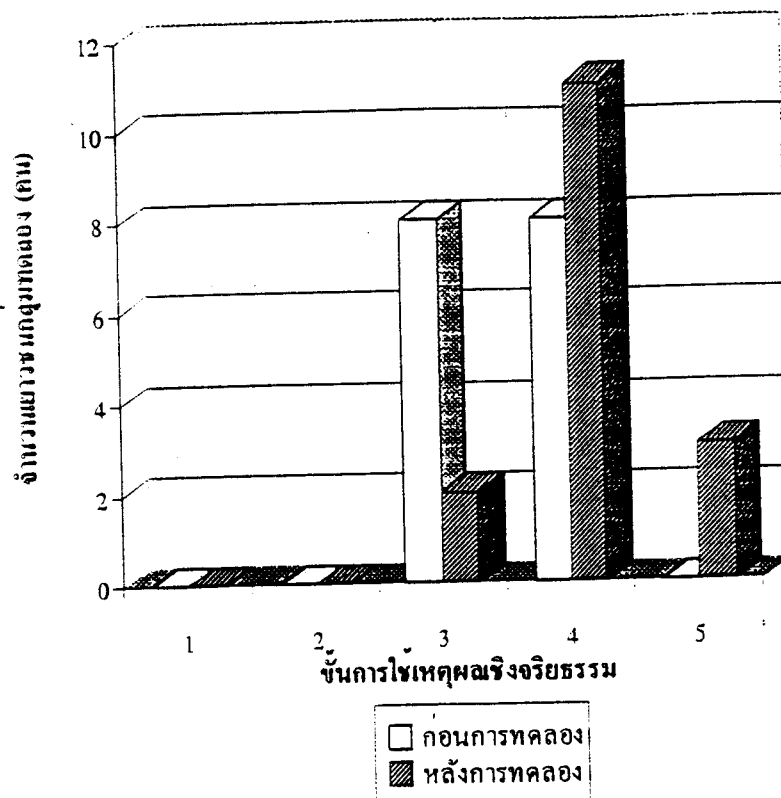
ตารางที่ 11 จำนวนผู้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นต่าง ๆ ก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ชั้นการใช้เหตุผล เชิงจริยธรรม	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง	
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง
2	1	1	-	-
3	4	4	8	2
4	11	10	8	11
5	-	1	-	3
รวม	16	16	16	16

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าหลังการทดลองกลุ่มควบคุมผู้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ 2 และ 3 ไม่เปลี่ยนไปใช้เหตุผลที่สูงขึ้น แต่ผู้ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นที่ 4 เปลี่ยนไปใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในชั้นที่ 5 จำนวน 1 คน ส่วนกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนไปใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ 4 และ 5 เป็นจำนวน 11 และ 3 คน ตามลำดับ ซึ่งถือว่ากลุ่มทดลองมีผู้ที่พัฒนาไปใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม

ภาพที่ 3 จำนวนเยาวชนกลุ่มควบคุมที่ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นต่าง ๆ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แสดงว่าเยาวชนกลุ่มควบคุมมีการเปลี่ยนจากใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ 4 ไปใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ 5 จำนวน 1 คน ส่วนในชั้นอื่น ๆ ไม่มีการเปลี่ยนแปลง

ภาพที่ 4 จำนวนเยาวชนกลุ่มทดลองที่ใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นต่าง ๆ ก่อนการทดลองและหลังการทดลอง แสดงว่าเยาวชนกลุ่มทดลองมีการเปลี่ยนไปใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมชั้นที่ 4 และ 5 หรือเปลี่ยนไปใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมที่สูงขึ้นจำนวน 9 คน